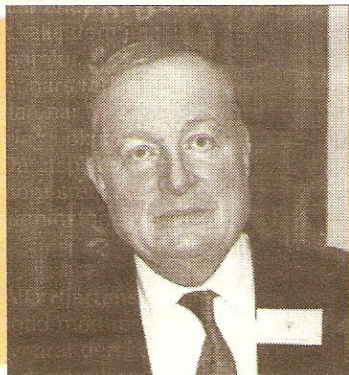

KNUT

Så var det förr i tiden...

Jag skall nu citera litet ur mina anteckningar. Dessa anteckningar gjorde jag efter att ha forskat en del i till exempel gamla inbundna årgångar av Carlscrona-Tidningen.

Visserligen är det många år sedan jag skrev ner detta – men jag har av intresse att korrekt kunna citera om min fäderneö Ungskär – och det var liknande förhållanden på övriga öar i östra skärgården.

I Carlscrona-Tidningen för torsdagen den 25 juli 1912 står det bland annat om Ungskär – vilket citeras:

“Ungskär är ett typiskt fiskläge, och från Ungberget har man en präktig utsikt över ön, havet och de kringliggande skären. Nybarkade hängas sillgarnen upp till torkning, ur de oräkneliga små båtåsar glida fiskebåtarna ut, röken stiger hemtrevligt ur stugornas skorstenar. – Himmel och hav smålta samman i ett drömblått dis – längst därutifrån tränger en vemodig klockton. Det är klockbojen, som ringer sin mäs-sa över de drunknades själar.”

Man finner vid denna läsning att den tidens skicklige journalist William Anderson skildrade den stämning han tycktes finna därute... (William Anderson, född i Karlskrona, blev sedermera fil. doktor och konsthistoriker i Lund.)

I samma tidning för samma år (9 augusti 1912) skriver Anderson följande:

“Ungskär är en kal klippö med stenig betesmark i norr och nakna klippor i

söder där fiskarens hus ligga. Handel, telefon, poststation samt de övriga cirka 60 bostäderna. De flesta unga ha utvandrat till Amerika. På Ungskär dansas det ej på lördagskvällarna, det kallas synd och orätt. Men i Missionshuset på Ungskär predikas det desto oftare. Nästan varje söndag hållas det stora möten därute och folk går man ur huse. På söndagar äro pojarna svartklädda med vildrosor i kavajuppslagen och flickorna dofta av luktatten och de unga komma seglande i sina båtar från de andra öarna till Missionshusets på Ungskär trygga famn.”

Anderson gästade även en av den tidens gamla fiskare i hans stuga. Mannen på Ungskär var då 78 år, men han fiskade ändå för varje dag. Han svarade att han fick stiga upp mellan klockan 2 och 3 på morgonen, skriver tidningen. Även när han inte fiskade så steg han likväl upp vid så där 4-tiden på morgonen och gick till sängs vid 10-tiden på kvällen. Gud hjälpte mig så att jag fick ha livet i behåll – många gånger var jag i sjönöd, sa den gamle för tidningen.

Anderson spejade ut genom mannens kammarfönster och iakttog dels de fina blommorna i mannens lilla trädgårdstappa, dels det blånande havet därute.

Så skrev Anderson om hur det var förr och jag tyckte det var intressant att läsa. Många tycker – för övrigt – likadant. **Knut Andersson**